

Sygn. akt I C 2757/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W.

przeciwko R. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 2757/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. wniósł do zasądzenie od pozwanej – R. B. kwoty 1000 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP jednak nie wyższymi niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od 21 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych..

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał na to, że (...) Sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej udzielił pozwanej drogą elektroniczną krótkoterminowej pożyczki gotówkowej przez Internet. Pozwana nie spłaciła zadłużenia, a przedmiotowa wierzytelność została zbyta przez pierwotnego wierzyciela na rzecz powoda.

Strona pozwana – R. B. nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie złożyła wyjaśnień w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedziba w W. umowę przelewu wierzytelności, która miała dotyczyć wierzytelności z tytułu pożyczki udzielonej stronie pozwanej.

(dowód: oświadczenie o zbyciu wierzytelności k. 15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dopuszczone dowody w postaci dokumentów przedłożonych przez powoda, które zostały opatrzone podpisem, zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałem i były – w ocenie Sądu

– wiarygodne. Pozostałe wnioskowane dowody zostały pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego bądź nie było pewne, czy stanowią odzwierciedlenie oryginałów, czy zostały sporządzone przez uprawnione osoby, czy pochodzą od wskazanego w nich autora.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał tego, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na istnienie wierzytelności pierwotnego wierzyciela wobec strony pozwanej.

Zgodnie zaś z generalną dyrektywą wyrażoną w przepisie art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem przepisu art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Należy zaś stwierdzić, że w przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Tymczasem powód tej okoliczności nie wykazał. Przedłożył niepodpisany przez pozwaną druk umowy pożyczki nr (...), oraz wyciąg z własnego rachunku bankowego z zaciemnionymi miejscami celem wykazania, że pozwana wyraziła zgodę na zawarcie określonej umowy oraz że umówioną kwotę pożyczki otrzymała. Nie stanowi to w ocenie Sądu dowodu zawarcia umowy pożyczki i jej wykonania przez powoda. Składając oświadczenie o wyrażeniu zgody na zawarcie umowy pożyczki (poprzez przelew kwoty 1 zł – k. 12) pozwana nie wskazała nr umowy pożyczki, którą miałyby zamierzać zawrzeć. Było to zatem niezgodne z wymogiem umowy zawartym w § 3 pkt. 8 umowy (k. 6v). Nadto nieznana jest treść umowy pożyczki oraz jej warunki, albowiem essentialia negotii umowy zostały przez powoda zacytowane (vide § 4 tabela w umowie). W końcu, wobec wskazanych wątpliwości nie sposób uznać, że numer rachunku na który powód rzekomo dokonał przelewu na rzecz pozwanej kwoty 1000 zł (k. 13) należał do pozwanej.

Skoro zaś nie wykazano istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności z tytułu umowy pożyczki wobec strony pozwanej powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

W tym miejscu wskazać należy również na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431). Od tego obowiązku nie zwalnia bynajmniej powoda treść przepisu art. 339 kpc, zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również to, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

SSR Paweł Juszczyzyn